Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 95/26/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 29 юни 1995 година

за изменение на Директиви 77/780/ЕИО и 89/646/ЕИО в областта на кредитните институции, Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО в областта на застраховането, различно от животозастраховане, Директиви 79/267/ЕИО и 92/96/ЕИО в областта на животозастраховането, Директива 93/22/ЕИО в областта на инвестиционните посредници и Директива 85/611/ЕИО в областта на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), с оглед засилване на разумния надзор

(ОВ L 168, 18.7.1995, стр. 7)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 година	L 126	1	26.5.2000
►**M2**	Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година	L 345	1	19.12.2002

▼B

ДИРЕКТИВА 95/26/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 юни 1995 година

за изменение на Директиви 77/780/ЕИО и 89/646/ЕИО в областта на кредитните институции, Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО в областта на застраховането, различно от животозастраховане, Директиви 79/267/ЕИО и 92/96/ЕИО в областта на животозастраховането, Директива 93/22/ЕИО в областта на инвестиционните посредници и Директива 85/611/ЕИО в областта на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), с оглед засилване на разумния надзор

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 57, параграф 2, първото и третото изречение от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189б от Договора ([3]), в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 11 май 1995 г.,

(1) като имат предвид, че някои събития показаха, че е целесъобразно да се изменят някои аспекти от директивите на Съвета, определящи общата рамка, в която кредитните институции, застрахователните предприятия, инвестиционните посредници и предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) могат да извършват своята дейност, а именно Директиви 77/780/ЕИО ([4]) и 89/646/ЕИО, Директиви 73/239/ЕИО ([5]) и 92/49/ЕИО, Директиви 79/267/ЕИО ([6]) и 92/96/ЕИО, Директива 93/22/ЕИО ([7]) и Директива 85/611/ЕИО ([8]), с оглед засилването на разумния надзор; като имат предвид, че е желателно да се приемат подобни мерки в целия сектор на финансовите услуги;

(2) като имат предвид, че тези директиви определят, *inter alia*, условията, които трябва да бъдат изпълнени, преди компетентните органи да издадат разрешително за започване на дейност;

(3) като имат предвид, че компетентните органи не трябва да издават разрешително или да запазят разрешителното на финансово предприятие, когато ефективното упражняване на надзорните му функции е вероятно да бъде възпрепятствано от тесните връзки между това предприятие

([1]) ОВ C 229, 25.8.1993 г., стр. 10.
([2]) ОВ C 52, 14.2.1994 г., стр. 15.
([3]) Становище на Европейския парламент от 9 март 1994 г. (ОВ C 91, 28.3.1994 г., стр. 61), Обща позиция на Съвета от 6 юни 1994 г. (ОВ C 213, 3.8.1994 г., стр. 29), Решение на Европейския парламент от 26 октомври 1994 г. (ОВ C 323, 21.11.1994 г., стр. 56).
([4]) ОВ L 322, 17.12.1977 г., стр. 30. Директива, последно изменена с Директива 89/646/ЕИО (ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 1).
([5]) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 92/49/ЕИО (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1).
([6]) ОВ L 63, 13.3.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 92/96/ЕИО (ОВ L 360, 9.12.1992 г., стр. 1).
([7]) ОВ L 141, 11.6.1993 г., стр. 27.
([8]) ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директивата, изменена с Директива 88/220/ЕИО (ОВ L 100, 19.4.1988 г., стр. 31).

▼B

и други физически или юридически лица; като имат предвид, че финансовите предприятия, които вече имат разрешително, също трябва да отговарят на изискванията на компетентните органи в това отношение;

(4) като имат предвид, че определението на „тесни връзки“ в настоящата директива определя минимални критерии и че не възпрепятства държавите-членки да го прилагат в ситуации, които са различни от тези, предвидени от определението;

(5) като имат предвид, че само фактът за придобиването на съществен дял от капитала на дружеството не представлява дялово участие по смисъла на тази директива, ако това участие е било придобито единствено като временна инвестиция, която не дава възможност да се оказва влияние върху структурата или финансовата политика на предприятието;

(6) като имат предвид, че позоваването на ефективното упражняване на функциите по финансов надзор от страна на надзорните органи обхваща надзора на консолидирана основа, който трябва да се упражнява върху дадено финансово предприятие, когато това се предвижда от разпоредбите на законодателството на Общността; като имат предвид в такива случаи, че органите, от които се иска издаване на разрешително, трябва да могат да определят компетентните органи за упражняване на надзор върху това финансово предприятие на консолидирана основа;

(7) като имат предвид, че принципите за взаимно признаване и принципите за надзора в държавата-членка по произход изискват компетентните органи на държавите-членки да не издават разрешително или да отнемат разрешителното, когато такива фактори, като съдържанието на програмите на операциите и географското разпределение на действително извършваните дейности ясно показват, че финансовото предприятие е избрало правната система на една държава-членка с оглед избягване на по-строгите стандарти, които са в сила в друга държава-членка, на чиято територия то извършва или възнамерява да извършва по-голямата част от своята дейност; като имат предвид, че на дадено финансово предприятие, което е юридическо лице, трябва да бъде издадено разрешително в държавата-членка, в която се намира седалището му; като имат предвид, че главното управление на финансовото предприятие, което не е юридическо лице, трябва да се намира в държавата-членка, в която е било издадено разрешителното му; като имат предвид, освен това, че държавите-членки трябва да изискват главното управление на финансовото предприятие да се намира в държавата-членка по произход и действително да извършва дейността си там;

(8) като имат предвид, че е целесъобразно да се предвиди възможност за обмен на информация между компетентните органи и институциите и/или органите, които по силата на своите функции спомагат за засилване на стабилността на финансовата система; като имат предвид, че за да се запази поверителният характер на предадената информация, списъкът на адресатите трябва да остане строго ограничен;

(9) като имат предвид, че определено поведение, като например измама и злоупотреба с вътрешна информация, е вероятно да засегне стабилността, включително целостта на финансовата система, дори когато се касае за предприятия, различни от финансовите;

▼B

(10) като имат предвид, че е необходимо да се определят условията, при които се разрешава подобен обмен на информация;

(11) като имат предвид, че когато е постановено, че тази информация може да бъде оповестена само с изричното съгласие на компетентните органи, същите могат, когато е уместно, да дадат съгласието си при съобразяване на строги изисквания;

(12) като имат предвид, че следва също така да се разреши обменът на информация между компетентните органи, от една страна и от друга страна, централните банки и други структури с подобна функция, в качеството си на парични органи, а когато е целесъобразно и други публични органи, отговарящи за надзора върху платежните системи;

(13) като имат предвид, че в Директива 85/611/ЕИО следва да се включи същото задължение за спазване на професионална тайна от органите, отговарящи за издаването на разрешително и надзора на ПКИПЦК и на предприятията, които вземат участие в тези дейности и същите възможности за обмен на информация, като тези, дадени на органите, отговарящи за издаването на разрешителни и надзора над кредитните институции, инвестиционните посредници и застрахователните предприятия.

(14) като имат предвид, че настоящата директива координира всички разпоредби, регулиращи обмена на информация между органите за целия финансов сектор, както предвижда Директива 93/22/ЕИО;

(15) като имат предвид, че с оглед засилването на разумния надзор върху финансовите предприятия и защитата на клиентите на финансовите предприятия следва да бъде предвидено одиторът да бъде задължен да докладва незабавно на компетентните органи, когато, както е предвидено в настоящата директива, при изпълнението на неговите задачи му станат известни определени факти, които е вероятно да имат сериозно отражение върху финансовото състояние или върху административната и счетоводната организация на дадено финансово предприятие;

(16) като имат предвид, че с оглед на поставената цел, е желателно държавите-членки да предвидят прилагането на подобно задължение при всички обстоятелства, когато бъдат открити подобни факти от одитор по време на изпълнението на неговите задачи в дадено предприятие, което има тесни връзки с финансово предприятие;

(17) като имат предвид, че задължението на одиторите да съобщават на компетентните органи, когато е целесъобразно, определени факти и решения относно дадено финансово предприятие, които констатират по време на изпълнението на задачите им в нефинансови предприятия, само по себе си не променя нито естеството на техните задачи в това предприятие, нито начина, по който те трябва да изпълнят задачите си в това предприятие;

(18) като имат предвид, че приемането на тази директива е най-подходящото средство за постигане на предвидените цели и в частност на засилването на правомощията на компетентните органи; като имат предвид, че тази директива се ограничава до минимума, изискван за постигането на тези цели и не излиза извън обсега, необходим за тази цел,

▼B

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Навсякъде, където в настоящата директива се използва терминът „финансово предприятие“, той се заменя с:

▼M1

———————

▼B

— „застрахователно предприятие“ в случаите, когато настоящата директива изменя Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО и „животозастрахователно предприятие“ в случаите, когато настоящата директива изменя Директиви ►M2 ——————— ◄;

— „инвестиционен посредник“ в случаите, когато настоящата директива изменя Директива 93/22/ЕИО;

— „предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) или предприятие, допринасящо за стопанската му дейност“ в случаите, когато настоящата директива изменя Директива 85/611/ЕИО.

Член 2

1.

▼M1

———————

▼B

— в член 1 от Директива 92/49/ЕИО, точка 1,

▼M2

———————

▼B

— в член 1 от Директива 93/22/ЕИО, точка 15,

се добавя следното определение:

„тесни връзки“ означава ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са свързани чрез:

а) „участие“, означава собственост, пряка или посредством контрол, на 20 % или повече от правата на глас или от капитала на дадено предприятие, или

б) „контрол“ означава връзката между предприятие-майка и дъщерно предприятие във всички случаи, посочени в член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО (*), или подобно взаимоотношение между всяко физическо или юридическо лице и предприятие; всяко дъщерно предприятие на дадено дъщерно предприятие също се счита за дъщерно предприятие на предприятието-майка, което е главното за тези предприятия.

Ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са постоянно свързани с едно и също лице чрез взаимоотношение на контрол също се счита за тясна връзка между такива лица.

(*) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 90/605/ЕИО (ОВ L 317, 16.11.1990 г., стр. 60).“

2. Следните алинеи се добавят в края на:

▼M1

———————

▼B

— член 3, параграф 3 от Директива 93/22/ЕИО,

— член 8, параграф 1 от Директива 73/239/ЕИО:

—

▼M2

———————

▼B

„Освен това, когато съществуват тесни връзки между финансовото предприятие и други физически или юридически лица, компетентните органи издават разрешително само ако тези връзки не възпрепятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.

Компетентните органи отказват издаването на разрешително, ако законовите или подзаконовите актове или административните разпоредби на дадена страна, която не е членка, които уреждат дейността на едно или повече физически лица, с които предприятието има тесни връзки, или когато трудности, свързани с тяхното прилагане, възпрепятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.

Компетентните органи изискват финансовите предприятия да им предоставят постоянно информацията, необходима за проследяване спазването на условията, посочени в настоящия параграф.“

Член 3

1. В член 8 от Директива 73/239/ЕИО ►M2 ——————— ◄ се добавя следният параграф:

„1a. Държавите-членки изискват главното управление на застрахователните предприятия да се намира в същата държава-членка, където се намират седалищата им според устройствения им акт“

▼M1

———————

▼B

Член 4

1. В член 16 от Директива 92/49/ЕИО ►M2 ——————— ◄ се добавя следният параграф:

„5a. Независимо от разпоредбите на параграфи от 1 до 4, държавите-членки могат да разрешат обмен на информация между компетентните органи и:

— органите, отговарящи за контрола на органите, участващи в производства по ликвидация и несъстоятелност на финансови предприятия и други подобни производства, или

— органите, отговарящи за контрола на лицата, натоварени с извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на застрахователните предприятия, кредитните институции, инвестиционните посредници и други финансови институции, или

— независими актюери на застрахователни предприятия, извършващи правен надзор над тези предприятия и органите, отговарящи за контрола на подобни актюери.

Държавите-членки, които използват възможността, предвидена в първата алинея, изискват да бъдат спазени поне следните условия:

▼B

— информацията е предназначена за целите на контрола или правния надзор, посочени в първата алинея,

— информацията, получена в този контекст, подлежи на изискванията за спазване на професионална тайна, наложени по параграф 1,

— когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде оповестена без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и когато е целесъобразно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки имената на органите, лицата и структурите, които могат да получат информацията в съответствие с настоящия параграф.“

2. В ►M1 ——— ◄ член 25 от Директива 93/22/ЕИО се добавя следният параграф:

„5а. Независимо от разпоредбите на параграфи от 1 до 4, държавите-членки могат да разрешат обмен на информация между компетентните органи и:

— органите, отговарящи за контрола на органите, участващи в процедурата по несъстоятелност и ликвидация на финансови предприятия и други подобни процедури, или

— органите, отговарящи за контрола на лицата, натоварени с извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на застрахователните предприятия, кредитните институции, инвестиционните посредници и други финансови институции.

Държавите-членки, които използват възможността, предвидена в първата алинея, изискват да бъдат изпълнени следните условия:

— информацията е предназначена за осъществяване на контрола, посочен в първата алинея,

— информацията, получена в този контекст, подлежи на изискванията за спазване на професионална тайна, наложени в параграф 1,

— когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не се оповестява без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и когато е целесъобразно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки имената на институциите, които могат да получат информацията съгласно този параграф.“

3. В ►M1 ——— ◄ член 16 от Директива 92/49/ЕИО, в член 25 от Директива 93/22/ЕИО ►M2 ——— ◄ се добавя следният параграф:

„5б. Независимо от разпоредбите на параграфи от 1 до 4, с оглед засилване на стабилността, включително и целостта на финансовата система, държавите-членки могат да разрешат обмена на информация между компетентните органи и институциите или органите, отговарящи съгласно закона за разкриване и разследване на нарушенията в областта на дружественото право.

Държавите-членки, които използват възможността, предвидена в първата алинея, изискват да бъдат изпълнени най-малко следните условия:

▼B

— информацията е предназначена за изпълнение на задачата, посочена в първата алинея,

— информацията, получена в този контекст, подлежи на изискванията за спазване на професионална тайна, посочени в параграф 1,

— когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не се оповестява без изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили и когато е целесъобразно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Когато в дадена държава-членка органите или структурите, посочени в първата алинея, изпълняват задачата си за разкриване или разследване с помощта на лица, с оглед на тяхната специфична компетентност, назначени за тази цел и които не са заети в публичния сектор, възможността за обмен на информация, предвидена в първата алинея, може да бъде разширена, като обхване такива лица при условията, предвидени във втората алинея.

За да приложат последното тире от втората алинея, органите или структурите, посочени в първата алинея, съобщават на компетентните органи, които са оповестили информацията, имената и точните отговорности на лицата, до които трябва да се изпрати.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки имената на органите или институциите, които могат да получат информацията съгласно този параграф.

Преди 31 декември 2000 г. Комисията изготвя доклад за прилагането на разпоредбите на този параграф.“

4. В ►M1 ——— ◄ член 25 от Директива 93/22/ЕИО параграф 6 се заменя със следния текст:

„6. Този член не възпрепятства компетентен орган да предаде:

— на централни банки и на други органи с подобна функция в качеството им на парични институции,

— когато е целесъобразно, на други публични органи, отговарящи за контрола върху платежните системи,

информация, предназначена за изпълнение на техните задачи, нито възпрепятства такива органи да съобщят на компетентните органи такава информация, каквато може да им е необходима за целите на параграф 4. Информацията, получена в този контекст, отговаря на изискванията за спазване на професионална тайна, залегнали в този член.“

5. В член 16 от Директива 92/49/ЕИО ►M2 ——— ◄ се добавя следното:

„5в. Държавите-членки могат да разрешат на компетентните органи да предадат:

— на централни банки и на други органи с подобна функция в качеството им на парични институции,

— когато е целесъобразно, на други публични органи, отговарящи за контрола върху платежните системи,

информация, предназначена за изпълнение на техните задачи, както и да разрешат на подобни институции или органи да съобщят на компетентните органи подобна информация, от която те може да имат нужда за целите на параграф 4. Информацията, получена в този контекст, подлежи на изискванията за спазване на професионална тайна, посочени в този член.“

▼M1

▼B

7. В член 50 от Директива 85/611/ЕИО параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следния текст:

„2. Държавите-членки предвиждат всички лица, които работят или които са работили за компетентните органи, както и одиторите и експертите, обучени от компетентните органи, да бъдат обвързани със задължението за спазване на професионалната тайна. Това означава също, че никаква поверителна информация, която те могат да получат по време на изпълнение на задълженията си, не може да се разкрива на което и да е лице или орган, освен в резюмирана или обобщена форма, по такъв начин, че предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) и управляващите дружества и депозитарите (наричани по-долу предприятия, допринасящи за тяхната стопанска дейност) да не могат да бъдат идентифицирани поотделно, без да се засягат случаите от обхвата на наказателното право.

Независимо от това, когато дадено предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) или предприятие, допринасящо за неговата стопанска дейност, бъде обявено в несъстоятелност или се прекратява принудително, поверителната информация, която не засяга трети страни, участващи в опитите за оздравяване, може да бъде разкрита в граждански или търговски производства.

3. Параграф 2 не възпрепятства компетентните органи на различните държави-членки да обменят информация в съответствие с тази или с други директиви, приложими по отношение на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) или на предприятия, допринасящи за тяхната стопанска дейност. Тази информация е предмет на изискванията за спазване на професионална тайна, предвидени в параграф 2.

4. Държавите-членки могат да сключат споразумения за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи на трети страни, само ако съобщаваната информация е обхваната с гаранции за спазване на професионалната тайна, които са поне еквивалентни на тези, предвидени в този член.

5. Компетентните органи, получаващи поверителна информация по параграфи 2 или 3, могат да я използват само при изпълнението на техните задължения:

— за проверяване на изпълнението на условията, уреждащи започването на дейността на ПКИПЦК или предприятия, допринасящи за тяхната стопанска дейност и за улесняване на наблюдението на осъществяването на тази дейност, на административните и счетоводни процедури и механизмите за вътрешен контрол,

— за налагане на санкции,

— при административно обжалване на решения на компетентните органи или

— при съдебни производства, инициирани съгласно член 51, параграф 2.

6. Параграфи 2 и 5 не изключват обмена на информация:

а) в рамките на държава-членка, когато има два или повече компетентни органи; или

▼B

б) в рамките на дадена държава-членка или между държави-членки, между компетентни органи; и

— органите, които носят отговорност пред обществеността за надзора на кредитните институции, инвестиционните посредници, застрахователните предприятия и други финансови институции и органите, отговарящи за надзора на финансовите пазари,

— органи, участващи в ликвидация или производства по несъстоятелност на ПКИПЦК и в други подобни производства и на предприятия, допринасящи и за тяхната стопанска дейност,

— лица, отговарящи за извършването на законоустановени одити на счетоводни отчети на застрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции,

при изпълнението на техните надзорни функции или оповестяването пред органи, които управляват компенсационни схеми на информация, необходима за изпълнението на техните функции. Подобна информация е предмет на изискванията за опазване на професионална тайна, посочени в параграф 2.

7. Независимо от разпоредбите на параграфи от 2 до 5, държавите-членки могат да разрешат обмена на информация между компетентните органи и:

— органите, отговарящи за контрола на органите, участващи в ликвидацията и производството по несъстоятелност на финансови предприятия и други подобни производства, или

— органите, отговарящи за контрола на лицата, натоварени с извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на застрахователните предприятия, кредитни институции, инвестиционните посредници и други финансови институции.

Държавите-членки, които се възползват от възможността, предвидена в първата алинея, изискват да бъдат изпълнени следните минимални условия:

— информацията е предназначена за целите на контрола, посочен в първата алинея,

— информацията, получена в този контекст, е предмет на изискванията за спазване на професионална тайна, посочени в параграф 2,

— когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не се оповестява без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили и когато е целесъобразно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки имената на органите, които могат да получат информацията съгласно този параграф.

8. Независимо от разпоредбите на параграфи от 2 до 5, с оглед засилване на стабилността, включително и на интегритета на финансовата система, държавите-членки могат да разрешат обмена на информация между компетентните органи и институциите или органите, отговарящи по закон за разкриване и разследване на нарушенията в областта на дружественото право.

▼B

Държавите-членки, които се възползват от възможността, предвидена в първата алинея, трябва да изискват изпълнението най-малко на следните условия:

— информацията се използва за целите на изпълнение на задачата, посочена в първа алинея,

— информацията, получена в този контекст, подлежи на изискванията за спазване на професионална тайна, посочени в параграф 2,

— когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да се оповестява без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили и когато е уместно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Когато в дадена държава-членка органите или структурите, посочени в първата алинея, изпълняват задачата си за разкриване или разследване с помощта на лица, с оглед на тяхната специфична компетентност, назначени за тази цел и които не са наети в публичния сектор, възможността за обмен на информация, предвидена в първата алинея, може да бъде разширена, като обхване такива лица при условията, предвидени във втората алинея.

За да приложат последното тире от втората алинея, органите или структурите, посочени в първата алинея, съобщават на компетентните органи, които са оповестили информацията, имената и точните отговорности на лицата, до които тя следва да се изпрати.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки имената на органите, които могат да получат информацията, посочена в този параграф.

Преди 31 декември 2000 г. Комисията изготвя доклад за прилагането на този параграф.

9. Настоящият член не възпрепятства дадена компетентна институция да предаде на централните банки и на други структури с подобна функция в качеството им на парични органи информация, предназначена за изпълнение на техните задачи, нито възпрепятства подобни органи или структури да съобщят на компетентните органи такава информация, каквато може да им бъде необходима за целите на параграф 5. Информацията, получена в този контекст, подлежи на изискванията за спазване на професионална тайна, посочени в настоящия член.

10. Настоящият член не възпрепятства компетентните органи да съобщават информацията, посочена в параграфи от 2 до 5, на клирингова къща или друг подобен орган, признат по националното право за предоставяне на услугите по клиринг или сетълмент за един от пазарите на държавите-членки, ако те считат, че е необходимо да съобщят тази информация, за да се осигури правилното функциониране на тези структури, по отношение на неизпълнението или по отношение на потенциалното неизпълнение от страна на участниците на пазара. Информацията, получена в този контекст, е предмет на изискванията за спазване на професионална тайна, предвидени в параграф 2. Държавите-членки гарантират информацията, получена съгласно параграф 3, да не се оповестява при обстоятелствата, посочени в този параграф, без изричното съгласие на компетентните институции, които я оповестяват.

11. Освен това, независимо от разпоредбите, посочени в параграфи 2 и 5, по силата на разпоредбите, предвидени по закон, държавите-членки могат да разрешават оповестяването на дадена информация на други ведомства от централната държавна администрация, отговарящи за законодателството по

▼B

надзора на ПКИПЦК и на предприятията, допринасящи за тяхната стопанска дейност, кредитните институции, финансовите институции, инвестиционните посредници и застрахователните предприятия и на инспекторите, обучени от тези ведомства.

Подобно оповестяване може да се прави само когато е необходимо за целите на разумния надзор.

Държавите-членки гарантират, че информацията, получена по параграфи 3 и 6, няма да се оповестява при обстоятелствата, посочени в този параграф, освен с изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили.“

Член 5

Включва се следният текст:

▼M1

_____

▼B

— в Директива 92/49/ЕИО, член 16а,

▼M2

_____

▼B

— в Директива 93/22/ЕИО, член 25а,

— и в Директива 85/611/ЕИО, член 50а,

който гласи, както следва:

„1. Държавите-членки предвиждат най-малкото, че:

а) Всяко лице, което е получило разрешение по смисъла на Директива 84/253/ЕИО (*), изпълняващо във финансово предприятие задачата, описана в член 51 от Директива 78/660/ЕИО (**), член 37 от Директива 83/349/ЕИО или член 31 от Директива 85/611/ЕИО или някоя друга законово определена задача, е задължено да докладва незабавно на компетентните органи всеки факт или решение във връзка с това предприятие, които са му станали известни при изпълнението на тази задача, които е вероятно да:

— представляват съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, които предвиждат условията, регулиращи издаването на разрешителни или които специално уреждат изпълнението на дейностите на финансовите предприятия, или

— засягат непрекъснатото функциониране на финансовото предприятие, или

— водят до отказ за заверка на счетоводните отчети или до изразяване на съмнения;

б) че лицето е длъжно да докладва всякакви факти и решения, които му станат известни по време на изпълнението на задачата, както е описано в буква а) в предприятие, което има тесни връзки в резултат на взаимоотношение на контрол с финансовото предприятие, в рамките на което то изпълнява горепосочената задача.

2. Добросъвестното оповестяване на компетентните институции от страна на лицата, които са получили разрешително по смисъла на Директива 84/253/ЕИО на всеки факт или решение, посочени в параграф 1, не представлява нарушение на някое ограничение за оповестяването на информация, наложено с договор или по силата на някоя

▼B

законова, подзаконова или административна разпоредба и няма да води до каквато и да е отговорност за такива лица.

(*) ОВ L 126, 12.5.1984 г., стр. 20.

(**) ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 90/605/ЕИО (ОВ L 317, 16.11.1990 г., стр. 60).“

Член 6

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 18 юли 1996 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 7

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.